

Hàm nghĩa thật sự của câu ‘Nhân vô thập toàn’, đề cao cảnh giới làm người. Câu tục ngữ “Nhân vô thập toàn” rất quen thuộc với người Việt. Thông thường người ta thường lý giải về câu này là: con người không ai hoàn hảo cả mười phần, ý nói người ta ai cũng có ưu điểm và nhược điểm. Nhưng không chỉ vậy, nội hàm thật sự của câu này vô cùng thâm sâu, có thể khiến con người đề cao cảnh giới của bản thân.

nhân sinh cảm ngộ

Nội hàm thật sự của câu “Nhân vô thập toàn” vô cùng thâm sâu, có thể khiến con người đề cao cảnh giới của bản thân.

Một số người hay dựa vào câu tục ngữ này để tự tha thứ cho lỗi lầm, những khuyết điểm mình mắc phải. Nhưng từ một hướng nhìn khác thì ý nghĩa của nó hoàn toàn trái lại. “Nhân vô thập toàn” có ý chỉ rằng, dù con người thông minh tài trí đến mức nào thì cũng chưa thể hoàn hảo được, vậy nên cần phải sửa chữa những lỗi lầm, những khuyết điểm của bản thân, vẫn cần phải nghe những lời phê bình hay răn bảo của người khác.

Cổ nhân nêu câu này là nhằm mục đích sửa chữa cho người ta đến chỗ hoàn hảo, chứ không phải để cho người ta ngày một xấu thêm, mỗi ngày một thêm khuyết điểm. Vậy nên cùng một câu nói, nếu mang tư tưởng cố chấp, không muốn thay đổi thì dễ dàng hiểu sai ý nghĩa, từ đó có cái cớ để bám víu mà nuôi dưỡng những khiếm khuyết của bản thân, như thế đối với người ấy chỉ có hại mà không có điểm lợi nào.

Ngoài ra, “Nhân vô thập toàn” còn có một nội hàm tốt đẹp khác đó là: sống trên đời, để làm vừa lòng tất cả mọi người là một việc dường như không thể. Thế gian này có lý tương sinh tương khắc, vậy nên nếu có người yêu mến, thì cũng có người chán ghét; có người khen ngợi, thì ắt cũng có người chê bai. Bởi vậy, thay vì cứ chăm chăm nhìn ra bên ngoài xem khen chê thì ta hãy tự nhìn vào nội tâm, tu dưỡng bản thân; liên tục rèn giũa tài năng và đức hạnh thì sẽ sớm đạt được niềm hạnh phúc tự tại

trí huệ 5

Tu dưỡng bản thân; liên tục rèn giũa tài năng và đức hạnh thì sẽ sớm đạt được niềm hạnh phúc tự tại.(Ảnh qua Songdep)

Nói về hàm nghĩa này, có câu chuyện về vị tướng tài ba Hứa Kính Tôn vào thời vua Đường Thái Tông như sau:

Một ngày nọ, vua Đường Thái Tông hỏi Hứa Kính Tôn: “Trẫm thấy khanh không phải là phường sơ bạc, sao lại có nhiều điều tiếng về khanh?”

Hứa Kính Tôn cung kính đáp: “Thưa bệ hạ! Mùa xuân mưa tầm tã như dầu, khiến nông dân vui mừng vì mùa màng tươi tốt, nhưng những kẻ bộ hành lại vì đường đi trơn trượt mà khó chịu.

Trăng mùa thu sáng tỏ vằng vặc như gương treo trên trời, thi nhân nâng chén thưởng nguyệt, thích thú ngâm thơ, nhưng kẻ đạo chích (ăn trộm) lại vì ánh Trăng quá sáng mà cảm ghét.

Thiên địa vốn vô tư không thiên vị, nhưng chuyện nắng mưa vẫn bị thế nhân oán trách. Hạ thần vốn không phải người vẹn toàn thì làm sao tránh khỏi điều tiếng chỉ trích chê bai?”

“Cho nên hạ thần nghĩ, với lời thị phi thì nên bình tâm suy xét. Thiên tử tin lời thị phi thì quan thần bị hại; cha mẹ tin lời thị phi khiến con cái bị ruồng bỏ; vợ chồng tin lời thị phi ắt gia đình ly tán. Điều tiếng của thế gian độc hơn rắn rết, bén hơn lưỡi giáo gươm đao, giết người không thấy máu”.

Vậy nên, miệng là của người khác, thị phi là chuyện trong thiên hạ. Sống ngay thẳng thì không có gì phải hổ thẹn, càng không phải bận lòng bởi những điều tiếng chê bai.

Chúng ta không thể thay đổi suy nghĩ của tất cả mọi người; nhưng có thể thay đổi vận mệnh của chính mình. Đối với lời nói là của người khác, không nên quá đặt nặng, đừng để chuyện thị phi quyết định cuộc sống của mình có hạnh phúc hay không. Việc quan trọng và cần làm hơn chính là thường xuyên nhìn lại bản thân, thay đổi chính mình, trau dồi rèn giũa bản thân ngày một tốt hơn!

Theo tinhhoa.net